че ми стана Зечищу ту първо либе
та напътри желтия дюля цароградка
и нарандза дрѣнополска
Бѣло грозди къзанлашку
къзанлашку кадънъ пармакъ
напълни гы купи й гы
даде ли гы даде и гы
та гъ куса и превиса и зарѣса
и повика стара майка
и на нея тихичкъ дума
мори мале стара мале
разведи ми изъ равни дворве
да изляза до чемширъ порти
тамъ да видя изъ уздравялъ
изведи я до чемширъ портата
изгледалъ вечя са прекрьвени
и сама тръвна та са върна.

Либе залибихъ (а)
отъ друго село (а)
либе худаво (а).